

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง

1.2 สมมติฐานการวิจัย

หลังการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม

1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชาย-หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 256 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ห้อง ป.6/4 จำนวน 11 คน ของห้องเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก้าวร้าวสูง

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว

1.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว โดยผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดความก้าวร้าวของนายวันเฉลิม แก้วกามา (2549) ลักษณะของแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ได้แก่ ไม่เคยเลย บางครั้ง บ่อยๆ เป็นประจำ ประกอบด้วยข้อความต่างๆ ที่บรรยายถึงพฤติกรรมก้าวร้าว 2 ด้าน คือ พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา ด้านละ 15 ข้อ รวม 30 ข้อ

1.5.2 โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม

1.6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6.1 ก่อนการทดลอง

นำแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวไปเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง (Pretest) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง จังหวัดขอนแก่นที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 6 ห้องเรียน 256 คน เพื่อใช้คัดเลือกนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองได้ นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง 11 คน จากห้องที่ได้คะแนนเฉลี่ยความก้าวร้าวสูง จำนวน 1 ห้องเรียน

1.6.2 ขั้นตอนการทดลอง

ดำเนินการทดลองโดยการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน โดยใช้โปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

1.6.3 หลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวไปเก็บข้อมูล หลังการทดลอง 1 สัปดาห์ (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง

1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.7.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อนทดลองและหลังทดลอง

1.7.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบ The Wilcoxon Signed Ranks Test

1.8 สรุปผลการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

2.1.1 นักเรียนที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนักเรียนได้สัญญาว่า จะไม่ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ไม่พูดจาหยาบคาบ ซึ่งเป็นสิ่งดี จึงสมควรที่จะนำกิจกรรมกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวมาใช้ร่วมกับกิจกรรมในชั้นเรียน

2.1.2 กิจกรรมกลุ่มเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากประสบการณ์จริง จากการเข้าร่วมกิจกรรมและยังสามารถใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

ผู้ที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้นำกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในสถานศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของการบูรณาการการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.2.1 ควรมีการศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวกับวัยอื่น ๆ เช่น วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ เนื่องจากวัยเหล่านี้มีพัฒนาการที่แตกต่างจากวัยประถมศึกษาตอนปลาย

2.2.2 ควรมีการติดตามผลภายหลังการทดลอง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและความคงทนของพฤติกรรม

2.2.3 หากมีการวิจัยในสถานศึกษาควรศึกษาปัจจัยในด้านเวลาเรียนตามตารางการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อกำหนดกิจกรรมได้ตามตารางกำหนดการหรือปรับเปลี่ยนวางแผนร่วมกันล่วงหน้า

ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการทดลองใช้ระยะเวลาหนึ่งแล้ววัดผลตาม ดังนั้นอาจมีผลต่อผลการวิจัยหากมีเหตุการณ์แทรกซ้อนเกิดขึ้น

2. เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีจึงมีข้อจำกัดในการวิจัยไปสู่กลุ่มประชากร เพียงแต่อาจมีการเทียบเคียงเฉพาะกิจกรรมกลุ่มเพื่อนำไปประยุกต์ใช้